

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] bejdsløshedsstatistikken. Det at have lært et Fag er af Værdi, og det bør selvfølgelig støttes fra det offentliges Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af visse i Rigsdagssamlingen 1945 gennemførte Love om Bemyndigelse for Forsvarsministeren til midlertidig at afvige fra de i Lovgivningen om Hærens og Søværnets Ordning m. v. givne Bestemmelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 295).

Sagen sattes til Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag kan ogsaa den følgende paa Dagsordenen opførte Sag omtales.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg skal have den Ære for det høje Landsting at forelægge de to nu af den højtærede Formand averterede Lovforslag. Disse to Lovforslag hører for saa vidt sammen, som de begge to drejer sig om Bemyndigelseslove af nogenlunde beslægtet Indhold. Det vilde imidlertid være naturligt, at man fremtidig, efter at vi nu har passeret den første Overgangsperiode, kun arbejdede med eet Sæt Bemyndigelseslove gældende for et Finansaar ad Gangen. For saa vidt er det jo beklageligt, at baade Ministeriet og Rigsdagen fortsat maa arbejde med Bemyndigelseslove, at man har denne Nødvendighed over sig. Det er ikke noget Under, at Bevillingsmagten, Folketing og Landsting, er meget følsom over for en Lovgivning af denne Karakter, navnlig da naar det drejer sig om vidtgaende Fuldmagter med et saa omfattende finansielt Indhold, som der her er Tale om, thi Bemyndigelseslovgivningen er jo faktisk kun en Ramme, og endda en meget løs Ramme, om hele den

militære Forvaltning for det kommende Finansaar. Det siger naturligvis sig selv, at netop denne Omstændighed paakalder Agtpaaagivenhed fra Lovgivningsmagtens Side, ligesom den medfører et meget betydeligt Ansvar for de forvaltende Myndigheder. Dette Ansvar vil jeg naturligvis føle i fuldt Maal ved Administrationen af hele denne vidtrækkende Fuldmagt.

Baggrunden for Bemyndigelseslovgivningen er den Kendsgerning, at den gældende Hærlov og Søværnslov af 1937 ikke kan dække de Krav, der paa saa mange Maader er stillet til vore Værn i den mærkelige Overgangstid, i hvilken vort Land befinder sig. De i 1937 eksisterende Forudsætninger er næsten paa alle Omraader ændret, og Perspektiverne har forskudt sig, ligesom Opgaverne er vokset i Omfang. Da saa tilmed hele det Interregnum, som Besættelsestiden repræsenterer, har omkalfatret den normale Uddannelse af saavel Mandskab som Befalingsmænd, har man deri den fornødne Forklaring paa, hvorfor det er nødvendigt at afvige saa væsentligt, som sket er i det forløbne Finansaar, og som vi altsaa søger Bemyndigelse til at gøre ogsaa i det kommende Finansaar, fra de oprindelige Bestemmelser i Forsvarsordningen af 1937.

Jeg skal derefter knytte et Par Bemærkninger til Indholdet af de Lovforslag, som her foreligger til Behandling.

Det første af Lovforslagene, omhandlende en Ophævelse af visse i Rigsdagssamlingen 1945 gennemførte Bemyndigelser, gaar i Hovedtrækkene ud paa at ophæve to Sæt Bemyndigelser, som nu begge er ganske overflødige. Man gennemførte ved den ene af de Bemyndigelseslove fra i Fjor midlertidig en Sammenlægning af Stillingen som kommanderende General og Stillingen som Direktør for Krigsministeriet. Det var i den Overgangstid, da der skulde handles hurtigt, og da det gjaldt om at faa koordineret Kræfterne paa saa effektiv en Maade, som overhovedet muligt, at denne Foranstaltning blev gennemført. Men man var fra alle Sider klar over, at i Længden vilde disse to Stillinger ikke kunne opretholdes under samme Person, idet hver af Stillingerne under normale Forhold vilde kræve deres Mand fuldt ud; og da nu General Gørtz efter de Forhandlinger, vi har haft, har ment det paakrævet at træde tilbage-